

підхід дозволяє організаціям розробляти стратегію свого кадрового потенціалу та бути готовими до майбутніх вимог.

8. Персоналізовані шляхи навчання та розвитку на основі штучного інтелекту: після прийняття на роботу використовуйте штучний інтелект для створення персоналізованих планів навчання та розвитку для нових співробітників на основі оцінки їхніх навичок під час процесу найму. Це гарантує, що вони готові до успіху з першого дня та відчують, що їх цінує організація [2, с. 412].

Використовуючи окреслені методи, компанії можуть зробити процес найму більш ефективним, привабливим та точним. Recruitment 4.0 – це не просто застосування технологій заради новизни; це стратегічне поєднання цих інструментів для залучення, відбору та утримання найкращих спеціалістів, що забезпечує конкурентну перевагу на мінливому ринку праці [4, с. 44].

Отже, можна стверджувати, що інтеграція технологій, автоматизації, гіперавтоматизації та аналізу процесів у процес найму не тільки підвищує ефективність роботи, але й покращує якість найму та задоволення всіх учасників. Компанії, які впроваджують ці підходи, зможуть краще залучати та утримувати таланти на дедалі більш конкурентному ринку праці, що дозволить їм зберегти стратегічну перевагу у своїй галузі.

Список використаних джерел

1. Kulinich, Tetiana & Materynska, Olha & Aleskerova, Yuliia & Kuzmenko, Hanna & Balian, Izolda. Leadership in Unstable Conditions: Change Management Strategies and Effective Crisis Management for Achieving Success. *WSEAS TRANSACTIONS ON BUSINESS AND ECONOMICS*. 20. 2781-2788. DOI:10.37394/23207.2023.20.236.
2. Вербова О.С., Вербова Р.М. Людиноцентричне управління персоналом українських підприємств як протидія викликам воєнного часу. *Історія народного господарства та економічної думки України*. 2024. Вип. 57. С. 402–425. <https://doi.org/10.15407/>
3. Трут О. О., Вербова О. С. Пріоритетні напрями менеджменту підприємств у кризових воєнних умовах. *Трансформаційні процеси в економіці: від конкуренції до кооперації: Матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції*, м. Хмельницький, 26 жовтня 2023 р. Хмельницький: ХКТЕІ, 2023. С. 121-123. URL: <http://www.xktei.km.ua/naukova-diyalnist/naukovi-konferenciyi/>
4. Шевченко Л. С. HR 4.0: революція в сфері людських ресурсів. *Економічна теорія та право*. 2020. № 4(43). С. 26-45. <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2020-43-4-26>.

Назаренко Марина Олександрівна

кандидат наук з державного управління,
старший викладач кафедри публічного управління та менеджменту

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ В НАЦІОНАЛЬНІ УПРАВЛІНСЬКІ СИСТЕМИ

Європейська інтеграція та глобалізаційні процеси висувають нові вимоги до публічного управління. Європейські принципи публічного управління є основою для розбудови ефективних, прозорих та підзвітних державних інституцій. Їхня імплементація у національні управлінські системи сприяє підвищенню якості державного управління та демократичному розвитку.

Основні принципи публічного управління в Європі розробляються на основі документів Європейського Союзу, Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) та Ради Європи.

До ключових принципів належать:

- *верховенство права*. Це багатосторонній механізм надійності та передбачуваності. Він передбачає принцип «управління через закон». По суті, верховенство права означає, що управлінські системи повинні виконувати свої обов'язки відповідно до закону. Органи публічної влади приймають свої рішення, дотримуючись загальних правил або принципів, які неупереджено застосовуються до будь-кого, хто входить у сферу їх застосування [1].

- *Підзвітність*. Це чіткий розподіл повноважень та відповідальності органів публічної влади [2].

- *Відкритість та прозорість*. Відкритість передбачає, що управлінські системи доступні для зовнішнього контролю, а прозорість, - що при уважному розгляді їх можна «побачити наскрізь» з метою ретельного вивчення та нагляду [1].

- *Ефективність та результативність* – забезпечення оптимального використання ресурсів.

- *Орієнтація на громадян* – врахування потреб суспільства у процесі формування політик [2].

Різні держави Європи впроваджують ці принципи з урахуванням власних політичних, правових та соціально-економічних реалій.

У країнах Східної Європи особливу увагу приділяють боротьбі з корупцією та децентралізації влади, тоді як у країнах Західної Європи акцент робиться на цифровізації адміністративних послуг.

Наприклад, в Україні – це впровадження децентралізації, що посилює місцеве самоврядування та підвищило ефективність надання адміністративних послуг громадянам; у Польщі – відбулася реформа державного управління з акцентом на підзвітність та цифровізацію послуг, зокрема через платформу ePUAP (електронний уряд); у Німеччині розширилися механізми електронного врядування, що дозволило спростити бюрократичні процеси та забезпечити доступ громадян до державних послуг

онлайн; у Франція було створено систему відкритих даних для громадськості, що сприяло підвищенню прозорості урядової діяльності та боротьбі з корупцією [3].

Головними викликами імплементації європейських принципів є:

- супротив бюрократичної системи;
- недостатнє фінансування реформ;
- політична нестабільність тощо.

В Україні сьогодні головними перешкодами щодо імплементації європейських принципів публічного управління є: повномасштабне вторгнення РФ до України, супротив бюрократичної системи, корупція та неефективне управління, політична нестабільність, недостатнє фінансування, недостатня інституційна спроможність, опір на рівні місцевого самоврядування, низька довіра громадян до державних інституцій тощо.

Водночас, розвиток цифрових технологій та міжнародна співпраця відкривають нові можливості для ефективного публічного управління.

Європейські принципи публічного управління є важливим інструментом модернізації національного публічного управління. Їхня адаптація сприяє підвищенню ефективності та демократичності управлінських процесів, а також інтеграції національних систем у європейський простір.

Список використаних джерел.

1. Рубан Д.О. Європейські принципи публічного управління як основа удосконалення механізмів розвитку місцевої демократії. *Державне управління: удосконалення та розвиток*, 2022. № 9. URL: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2022.9.16>
2. SIGMA (Support for Improvement in Governance and Management). Principles of Public Administration. 2019. URL: <https://www.sigmaweb.org/>
3. Pollitt, C., & Bouckaert, G. Public Management Reform: A Comparative Analysis. 2017. URL: https://books.google.com.ua/books?id=8jooDwAAQBAJ&hl=uk&source=gbs_similarbooks